

תוספת מס' 1

על העתון הרשמי גליון מיוחד מס' 1409 מיום 13 במאי, 1945.

פקודת מלווה מלחמה (איגרות-חוב למוכ"ז) (מס' 2).

מס' 17 לש' 1945.

פקודה הקובעת קביעה בדבר סידור מלווה על-ידי ממשלת פלשתינה (א"י).

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצת המועצה הפלשתינאית (א"י), לאמור: —

- 1 פקודה זו תיקרא פקודת מלווה מלחמה (איגרות-חוב למוכ"ז) (מס' 2), 1945.
- 2 בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצדם, אלא אם יחייב נוסח הכתוב ירוש אחר: —

איגרת-חוב פירושה איגרת-חוב שהוצאה לפי הוראותיה של הפקודה הזאת, והיא משתלמת למוכ"ז;

מוכ"ז כספים פירושו הפקיד, שמינה אותו הנציב העליון לתפקיד זה; תעודת-אישור פירושה תעודת-אישור שהוצאה לפי הוראותיה של הפקודה הזאת;

נציב העליון רשאי ללוות סכום שלא יעלה על שלושה מליונים פונטים, מתוך שיוציא תעודת-אישור של תשלום לשם קניית איגרות-חוב, או מתוך שיוציא איגרות-חוב, או מתוך שיוציא תעודת-אישור כאלה על חלק מן הסכום ואיגרות-חוב על חלקו.

4 יהיה מותר למוכ"ז הכספים —

- (א) להמציא ולהוציא תעודת-אישור ואיגרות-חוב בהתאם להוראותיה של הפקודה הזאת;
- (ב) להוציא כל הוצאה, הכרוכה בביצוע הוראותיה של הפקודה הזאת, וכללים כל-שהם שהותקנו לפיה, והוצאה כזאת תשולם מהכנסותיה הכלליות של ממשלת פלשתינה (א"י).

5—(1) תעודת-אישור של תשלום לשם קניית איגרות-חוב אפשר יהיה להוציאן תמורת אותו תשלום בכל זמן שקדם לאותו תאריך, שעליו יודיע הנציב העליון, בהודעה בעתון, בתאריך שבו תיפסק הוצאת תעודות-האישור.

(2) תעודת-אישור תהיינה ניתנות להעברה בדרך מסירה.

(3) בכל זמן — במשך שעות המשרד — באותו תאריך שעליו יודיע הנציב העליון, בהודעה בעתון, בתאריך שבו תהיינה איגרות-חוב מצויות להוצאה, או לאחריה, יהיה כל אדם זכאי — בהגישו תעודת-אישור כל-שהיא לביטול — לקבל תמורתה את איגרות החוב השוות לה בערך.

(4) קודם שתקיים כל הגרלה (כפי שנקבע להלן), יסדר מוכ"ז הכספים, כי תוקצינה איגרות-חוב מסוימות לכל תעודת-אישור שלא נמסרה לפי סעיף-קטן (3), וכי יפורסמו בעתון פרטי אותן הקצאות.

(5) בלי לפגוע בהוראותיה של הפקודה הזאת בדבר תשלום הריבית על איגרות-חוב, לא תוכה (ד' פתוחה) תעודת-אישור כל אדם בקבלת תשלום ריבית.

6—(1) איגרות-חוב תהיינה בנות עשרה פונטים כל אחת ואחת, ואפשר יהיה להוציאן תמורת תעודת-אישור (כפי שנקבע בסעיף 5) והן — בתאריך שהודע עליו לפי סעיף-קטן (3) של סעיף 5, או לאחריה — תמורת תשלום במישרים.

(2) לכל איגרת-חוב, יצורפו תלושים (הנקראים להלן "תלושי-ריבית") לתשלום הריבית, שזמן פרעונה יחול מדי שנה בשנה, על הקרן שאותה איגרת-חוב מהווה אותה.

(3) איגרות-חוב תסומנה במספרים רצופים החל במספר מאתיים אלף ואחד, וכל תלוש-ריבית יצויין באותו מספר עצמו, המסומן באיגרת-החוב שאליה הוא מצורף.

(4) סכום של מאה מיל יתרבה בדרך ריבית ביום 15 במאי מדי שנה בשנה, החל משנת 1946, על כל איגרת-חוב שהוצאה ולא עלתה בגורל (כפי שנקבע להלן), ויהיה נפרע בשעת דרישה בתאריך ההוא או לאחריו, לאדם שיגיש את תלושי-הריבית הנוגע בדבר, במשרד או במקום שייקבע, וימסור אותו תלוש כדי שיבוטל.

(5) איגרות-חוב ותלושי-ריבית יהיו ניתנים להעברה בדרך מסירה.

7. תעודות-אישור, איגרות-חוב ותלושי-ריבית יהיו באותם טפסים שיהיה מזכיר הכספים עשוי לאשרם.

8. למרות הוראותיה של פקודת מס-הבולים, לא ישתלם כל מס בולים עם הוצאת תעודת-אישור, איגרת-חוב או תלושי-ריבית כלשהם.

9.—(1) בסעיף זה —

„יום פגרה ציבורי“ פירושו כפירוש שניתן לביטוי זה בצו שטר-החליפים (ימות פגרה חוקיים);

„כל ההוצאה“ פירושה כל שלוש מאות אלף איגרות-החוב שעל הוצאתן נקבעה קביעה לפי הפקודה הזאת.

(2) מדי שנה בשנה, כל זמן שאיגרות-חוב אלה תהיינה עוברות לקהל, יועלו בגורל (בטכסים הקרויים להלן „הגרלות“) כרטיסים, המתאימים לשמונים ושבע איגרות-חוב בכל הגרלה של איגרות-החוב, שהוצאו או שהוקצו להוצאה כדי שימירו בתעודות-אישור ואיגרות-החוב המתאימות לכרטיסים שיעלו בגורל באופן זה תיפדינה בטכומים הנקובים להלן כסדרם, דהיינו —

(א) איגרת-החוב, המתאימה לכרטיס שיעלה ראשון בגורל, תיפדה בסך חמשת-אלפים פונטים;

(ב) איגרת-החוב, המתאימה לכרטיס שיעלה אחריו בגורל, תיפדה בסך אלף פונטים;

(ג) איגרת-החוב, המתאימה לכרטיס שיעלה אחריו בגורל, תיפדה בסך חמש-מאות פונטים;

(ד) ארבע איגרות-החוב, המתאימות לארבעת הכרטיסים שיעלו אחריו בגורל, תיפדינו בסך מאתיים וחמישים פונטים כל אחת ואחת;

(ה) שמונים איגרות-החוב, המתאימות לשמונים הכרטיסים שיעלו אחריהם בגורל, תיפדינו בסך פאה פונטים כל אחת ואחת;

בתנאי שאם לא נמכרה כל ההוצאה בשעת הגרלה כלשהיא ולא סוייגה להוצא כדי שימירוה בתעודות-אישור, יעלו הסכומים שיש לשלםם בפדיון של איגרות-החוב השונות הנקובות לעיל, כדי כלל הסכומים הבאים, דהיינו —

(1) סכום שהפרופורציה שלו אל הסכום הנקוב בפסקה (א), (ב), (ג), (ד) או (ו) מסעיף-קטן זה (הכול לפי הפסקה הזולה במקרה הנדון), בנכיון עשרה פונטים, תהי כפרופורציה של מספר איגרות-החוב, שנמכרו או שסוייגו כאמור לעיל עד ההגרלה הנ"ל (ועד בכלל), לשלוש מאות אלף; ועוד

(11) סך עשרת-פונטים.

(3) ההגרלות התקיימה בפומבי ביום רביעי (בשבוע) הראשון שבחדשי פברואר, מאי אבגוסט ונובמבר, מדי שנה בשנה, החל מיום הרביעי (בשבוע) הראשון, שבחדש אבגוסט 1945, וכלה ביום הרביעי (בשבוע) הראשון שבחדש מאי, 1965:

בתנאי כי —

(א) יהיה הנציב העליון רשאי לקבוע — בתודעה בעתון — תאריך מאוחר יותר מרביעי (בשבוע) הראשון שבחדש אבגוסט, 1945, כיום התגללה הראשונה, אם יהיה לדעתו — רצוי לעשות כן בגלל איחור כלשהוא שחל בהדפסת איגרות-החוב; וכן

(ב) אם חל באחד הימים, שנקבעו לכל הגרלה שהיא, יום פגרה ציבורי, תיערך ההגרלה הנ"ל כאותו יום אחר, שיהיה הנציב העליון עשוי לייעדו בתודעה בעתון.

10. הסכומים שישלמו בפדיון של איגרות-חוב שתעלינה בגורל יידפסו על איגרת-חוב.

טפסי תעודות-אישור, איגרות-חוב ותלושי-ריבית, פיטורים ממס-בולים, פרס קל"ג.

הגרלת איגרות-החוב לשם מדיית לפני כוא זמן פרעונן, חוקי מלשתינה (א"י) ע' 1850.

יש להדפיס על איגרות-חוב את הסכומים שישלמו חמורת מדיית לפני כוא זמן פרעונן.

מכומים המשתלמים עם פריית איגרות-חוב לפני כוא זמן פרעונן יהיו פטורים ממש הכנסה. מס' 23 לש' 1941.

איגרות-חוב שלא עלו בגורל ניתנות לפדיוה בשוויין הנקוב. תשלום דפי-פרייה.

תלושי-ריכות של איגרות-חוב שעלו בגורל יהיו בטלים ומבוטלים לאחר האריך שנקבע לפדיוה של איגרות-חוב.

כספים המשתלמים לפי הפקודה או כללים יהיו שעבוד על הכנסותיה הכלליות ועל האקטיב של ממשלת פלשתינה (א"י).

ניצולם והשקעתם של כספי הפלוואה.

הקצאת הלוואות שתסולקנה בידי מועצות עיריות ומועצות לקומיות להכנסה הכללית של ממשלת פלשתינה (א"י).

קרן-סילוקים.

11. כל סכום שהוא, ששולם בפדיוה של איגרות-חוב שעלתה בגורל, לא ייחשב להכנסה רכי פקודת מס-הכנסה, 1941, ולא יובא בחשבון בשעת חישוב הכנסתו החייבת במס כל אדם שהוא, לפי הפקודה הזיא.

12. איגרות-חוב, שלא תעלינה בגורל לפי הוראות סעיף 9, יגיע זמן פדיוהן, בשוויין קוב, כיום 15 במאי 1965. איגרות-חוב אלה תיפדוה במקום או במקומות שיהיו ויים להיקבע.

13. הסכום, שיש לשלמו בפדיוה של איגרות-חוב כל-שהיא, לא ישולם אלא לאתר זמרה של אותה איגרות-חוב למען תבוטל.

1.-(1) החל מן התאריך - שנקבע לפדיוה של איגרות-חוב כל-שהיא שעלתה בגורל - אחריו, יהיו כל תלושי-ריכות של אותה איגרות-חוב, שרשום עליהם כי זמן פרעונם חל יום שלאחר אותו תאריך, בטלים ומבוטלים, ולא תשתלם לאחר-זאת כל ריכות על זה איגרות-חוב, בין שנדרש או שולם הסכום המגיע בפדיוה זבין שלא נדרש או שולם.

2) כל תלושי-ריכות, שרשום עליהם שיש לשלמם ביום כל-שהוא, החל אחר תאריך ייתה של איגרות-חוב שעלתה בגורל, יישארו מצורפים אל אותה איגרות-חוב בזמן הימסרה י שתבוטל, בהתאם לסעיף 13, ושויים של תלושי-ריכות כל-שהם, שלא יהיו מצורפים אל, ינוכו מהסכום שישתלם עם פדיוה של אותה איגרות-חוב.

1. הכספים המיוצגים באיגרות-חוב ותלושי-ריכות, שהוצאו לפי הוראותיה של הפקודה את, או כל כללים שהותקנו לפיה, יהיו שעבוד על הכנסותיה הכלליות ועל האקטיב של שלת פלשתינה (א"י).

14. הכסף שלוו אותו מכוח הפקודה הזאת ישמש כפי שיהיה נדרש מפרק-זמן למשנהו - (א) לכסות אותה הוצאה של ממשלת פלשתינה (א"י), בשנת-הכספים 1945-1946, שבה מידה הממשלה את עצמה או שבה עשויה הממשלה להעמיד את עצמה באותה שנה לרגל לחמה הנוכחית, ושהכנסת ממשלת פלשתינה (א"י) לא תספיק לכך ; (ב) לממן את תכנית הקימום במידה שתקובל מזמן לזמן בידי ממשלת פלשתינה (א"י) ; (ג) להעניק הלוואות למועצות עיריות ולמועצות מקומיות לתכליות שיאשרן הנציב העליון ; (ד) להשקיע בניירות-ערך שהוצאו בידי ממשלת הוד רוממתו בממלכה המאוחדת.

15. משישולם סכום כל-שהוא לממשלת פלשתינה (א"י) על כל הלוואה, שהוענקה למועצת יייה או למועצת מקומית, מן הכספים שלום מכוח הפקודה הזאת, יוקצה אותו סכום בנוסותיה הכלליות של ממשלת פלשתינה (א"י).

16.-(1) ביום 1 ביוני, 1946, ומדי חצי-שנה בחצי-שנה לאחר-מכן, יעביר הנציב העליון כנייה-הכתר סכום שימצאנו מספיק כדי יצירת קרן-סילוקים לשם פדיוה איגרות-חוב, ך השווה לכלל הסכומים, שהשתמשו בהם לתכליות הנקובות בפסקאות (א), (ב) ו-(ג) סעיף 13, וסוכניה-הכתר יחזיקו קרן-סילוקים זו בנאמנות בשמה של ממשלת שתינה (א"י).

2) סוכניה-הכתר ישקיעו כספים כל-שהם שהועברו אליהם לפי סעיף-קטן (1), בקניית אותם רות-ערך שיהיה מזכיר הממלכה עשוי לאשרם וכמורכן ישקיעו סוכניה-הכתר את הדיווי- וים, הריכות או פירות ההשקעות האלה בקניית ניירות-ערך כיוצא בהם, ויהיו רשאים נת מזמן לזמן כל השקעות כאלה, באישורו של מזכיר הממלכה.

- עבירות.
19. כל המזייף או משנה תעודת-אישור, איגרת-חוב או תלוש-ריבית כלשהם, או קלה מספר, סימן, אות, חתימה או דוגמת כתב-יד כלשהם, שעל תעודת-אישור, איגרת-חוב או תלוש-ריבית כלשהם, או המצורפים אליהם, או כל המציע, המוציא או המעביר מרשותו כל תעודת-אישור, איגרת-חוב או תלוש-ריבית, והוא יודע בהם כי זוייפו או שונג, יאשם בעבירה, והיה צפוי — משיתחייב בדיון — למאסר לתקופת שלא תעלה על חמש-עשרה שנה.
- ככלים.
20. (1) הנציב העליון במועצה רשאי להתקין מזמן לזמן כללים לשם ביצועה הטוב יותר של הפקודה הזאת, ובמיוחד רשאי הנציב העליון במועצה, אך בלא לפגוע בכללותו של הכוח שלעיל, להתקין כללים לכל העניינים הבאים או חלק מהם או ביחס אליהם: —
 (א) כל הדברים שהפקודה הזאת מזדיעה או זורשת שיש לקבעם;
 (ב) אופן ביצוען של הגרלות;
 (ג) אופן הודעת מספרה של כל איגרת-חוב שעלתה בגורל;
 (ד) מקום או מקומות לתשלום כספים כלשהם, הנפרעים על איגרות-חוב שעלו בגורל;
 בתנאי כי הכללים הכלולים בתוספת יעמדו בתקפם, עד שישונגו או יופקעו באמצעות כללים כאלה כלשהם.

תוספת.

(סעיף 20).

- שם.
1. כללים אלה ייקראו כללי מלוות מלחמה (איגרות-חוב למיכ"ז), 1945.
- פירוש.
2. בכללים אלה יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצדם, אלא-אם יחייב נוסח הכתוב פירוש אחר —
- „הגרלה“ פירושה העלאת איגרות-חוב בגורל באופן שנקבע בכללים אלה;
 „מוסד מאושר“ פירושו משרד או מקום שאישר אותו מנכיר הכספים, בדרך-כלל א באופן מיוחד, לצורך הגדון
 „מועצת“ פירושה המועצת שמינה אותה הנציב העליון לפי כלל 3 של כללים אלה;
 „מנהל חשבונות כללי“ פירושו הפקיד שמינהו הנציב העליון לתפקיד זה;
 „קלפי“ פירושה כלי-הקיסוב שנותנים בו את הכרטיסים;
 „קמרון“ פירושו החדר המוגן, שאישר אותו מנכיר הכספים לצרכי הכללים האלה;
 3. (1) לצרכי כללים אלה תהיה מועצת שתורכב מיריב ואותם חברים אחרים, שמספו לא יעלה על אחד-עשר, אשר הנציב העליון עשוי למנותם.
 (2) מנכיר הכספים יהיה, בתוקף משרתו, יורד המועצת, ושאר חברי המועצת ישמ במשרתם במשך תקופה של שתי שנים מתאריך מינויים, אולם הם יהיו ראויים למי מחדש כהיום מועד מינויהם.
 (3) הנציב העליון רשאי לסלק משרתו כל חבר-מועצת שפסק — לדעתו — מה חבר יעיל במועצת, בין מחמת היעדרו הממושך ובין מחמת סיבה אחרת.
 (4) מה חבר המועצת, התפטר או סולק ממשרתו, רשאי הנציב העליון למנות אדם א להיות חבר המועצת למשך שארית תקופת מינויו של אותו החבר שנזכר לראשונה, א אותו אדם אחר, שנתמנה כנ"ל, יהיה ראוי להתמנות מחדש כהיום מועד מינויו.
- חוכות המועצת והפרוצידורה שלה.
4. (1) המועצת תהיה נוכחת בשעת ההגרלות, ותמלא — בדרך כלל — אתן חו אחרות שתהיינה דרושות לצרכי כללים אלה.
 (2) ישיבות המועצת תתקיימנה באותם זמנים ומקומות שיקבע מזמן לזמן יורד המועצת
 (3) הודיעה מסתברת תימסר לכל החברים על מועד הישיבה ומקומה.
 (4) חמישה חברי המועצת, שאחד מהם יהיה יורד המועצת, יהיו מניין חוקי לו מילוי חובות כלשהן או ביצוע תפקידים כלשהם, ובכל ישיבת מועצת שהיא.
 (5) רשומה על כל פעולה, שנקטה בה המועצת בכל ישיבה מישיבותיה, תירשם ו זכרונות-דברים, שיהיה חתום בידי חברי המועצת הנוכחים באותה ישיבת, ספר זכרו הדברים יתפקד בקמרון.
- כרטיסים.
5. (1) זיהה יהיה מספר כרטיסים (הנקראים להלן „הכרטיסים“) כמספר איגרות שנמכרו או שזוייגו להמרה בתעודות-אישור מכות הפקודה, והכרטיסים יסומנו באותם פנים הרצופים שבהם סומנו איגרות-החוב.

(2) הכרטיסים יהיו עשויים אותו חומר שיחליט עליה מוזכר הכספים.

6.-(1) הקלפי תהיה מחכת ועשויה להסחוב, ולה דלת הנעולה על שלושה מנעולים, מפתחותיהם של מנעולים אלה יהיו ברשותם של שלושה מחברי המועצת (הנקראים להלן "מחזיקים במפתחות הקלפי"), שימנה אותם הנציב העליון, וכל אחד מן המחזיקים במפתחות הקלפי יחזיק במפתח של מנעול אחד בלבד מהמנעולים הנ"ל.

(2) במקרה שלא יוכל אחד מן המחזיקים במפתחות הקלפי למלא את חובתו, רשאי הנציב העליון למנות חבר מועצת אחר למלא באופן זמני את מקומו של מחזיק במפתח הקלפי.

(3) כל אדם שנתמנה למחזיק במפתח הקמרון לפי כלל 7 מהכללים האלה, לא יתמנה למחזיק במפתח הקלפי.

(4) כל זמן שהקלפי לא תהיה נחוצה למועצת, לשם מילוי חובותיה לפי כללים אלה, תישמר בקמרון.

7.-(1) לקמרון תהיה דלת אחת הנעולה על שני מנעולים לכל הפחות, ומפתחותיהם של מנעולים אלה יהיו ברשותם של מספר בני אדם (הנקראים להלן "מחזיקים במפתחות קמרון"), שימנה אותם הנציב העליון, השווה למספר המנעולים, וכל אחד מן המחזיקים במפתחות קמרון יחזיק במפתח של מנעול אחד בלבד מהמנעולים הנ"ל.

(2) במקרה שלא יוכל אחד מן המחזיקים במפתחות הקמרון למלא את חובתו, רשאי הנציב העליון למנות אדם אחר למלא באופן זמני את מקומו של מחזיק במפתח קמרון.

(3) כל אדם המחזיק במפתח הקלפי לא יתמנה למחזיק במפתח קמרון.

8. מפתחות משנה למנעולי הקלפי והקמרון יוסקדו באתם מקומות שייקבעו, ובידי אותם בני אדם שימנה, על ידי מוזכר הכספים. מפתחות אלה לא ימסרם אדם שבשמירתו הם נמצאים - לאדם כלשהוא, אלא לפי הוראה בכתב שתהיה חתומה בידי שניים מחברי המועצת ומאושרת בחתימתו של מוזכר הכספים.

9. המועצת תשים בקלפי כרטיסים המסומנים כסדרם בטספרים המצויינים על איגרות החוב, שנמכרו או שסוייגו להמרה בתעודות אישור לפני ההגדרה, פרט לכרטיסים שכבר עלו בגורל בשעת הגרלה קודמת כלשהיא.

10.-(1) בתאריך שנקבע להגדרה, תקבל המועצת את הקלפי לרשותה בנוכחותם של שלושת המחזיקים במפתחות הקלפי. הקלפי תובא בידי המועצת למקום שבו תעמד להתקיים ההגדרה, ושם תיפתח הקלפי, במועד שייקבע מטעם המועצת להגדרה. בידי שלושת המחזיקים במפתחות הקלפי, בנוכחות המועצת, והאדם או בני האדם שתבחרם המועצת יעלו בידם מתוך הקלפי כרטיס אחד מדי פעם בפעם עד שיעלה מספר הכרטיסים הנדרש. כהוראת סעיף 9 של הפקודה.

(2) כל כרטיס, שהועלה מתוך הקלפי בשעת ההגדרה, בהתאם לפסקה (1) של כלל זה, יבוטל בידי המועצת באופן שהמועצת עשויה להחליט עליו.

(3) כרטיסים כלשהם, שלא הועלו מתוך הקלפי בשעת ההגדרה בהתאם לפסקה (1) של כלל זה, יישארו בקלפי עד ליום 15 במאי 1965.

11. לאחר כל הגרלה תינעל הקלפי בידי שלושת המחזיקים במפתחות ויחזור לקמרון.

12. מספרה של כל איגרת חוב, שעלתה בגורל, בהתאם לכללים אלה, והסכום שבו תיפדה כל איגרת חוב שעלתה בגורל כנ"ל, יפורסמו בהקדם האפשרי בהודעה בעתון.

13. כל התובע כספים על איגרת חוב כלשהיא, שעלתה בגורל בהתאם לכללים אלה, יגיש אותה איגרת חוב למנהל החשבונות הכללי ביום הארבעה עשר שלאחר תאריך פרסום בעתון של התודעה הנזכרת בכלל 12 מכללים אלה או לאחריו. תשלום כל כסף המגיע על איגרת חוב כזאת יבוצע במוזמנים, עם הדרישה, במשרד מנהל החשבונות הכללי ביום הנ"ל, או לאחריו, וישולם לאדם המחזיר את איגרת החוב למנהל החשבונות הכללי כדי שתבוטל.

14. אפשר להגיר כל תעודת אישור באיגרת חוב או באיגרות חוב השוות לה בערךן במשרד שבו הוצאה תעודת האישור.

15. ריבית על איגרות חוב תשתלם במשרד דואר או מוסד מאושר כלשהם.

קלפי.

קמרון.

מפתחות-משנה לקלפי ולקמרון.

כרטיסים ושמו בקלפי.

העברת קלפי והעלאת כרטיסים בגורל.

קלפי יחזור לקמרון.

פרסום תוצאות הגרלות.

תשלום פדיון איגרות חוב שעלו בגורל.

מקומות שבהם אפשר להסיר תעודות אישור באיגרות חוב.

מקומות שבהם משתלמת ריבית.

16. כל איגרת-חוב, שלא עלתה בגורל בהתאם לכללים אלה, תיפדה עם הקרישה, בשווייה הנקוב - ביום 15 במאי 1945, או לאחריו, במשרד מנהל החשבונות הכללי, משתימסר אותה איגרת-חוב כדי שתבוטל.

תשלום פריית איגרות-חוב שלא עלו בגורל.

גורט

נציב עליון.

12 במאי 1945

פקודת תאונות משלח-יד (הודעה),

מס' 18 לש' 1945.

פקודה הקובעת הוראות בדבר הודעת תאונות ומחלות משלח-יד.

חוק יחק בדי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י), לאמור: -

- 1. פקודה זו תיקרא פקודת התאונות ומחלות משלח-יד (הודעה), 1945. שם פצר.
- 2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצדם, אלא אם יחייב נוסח הכתוב פירוש אחר: - פירוש

"בודק" פירושו בודק כל-שהוא שמינה אותו הנציב העליון לפי סעיף 4 של פקודת מחלקת העבודה, 1943; מס' 2 לש' 1943.

"מחלת משלח-יד" פירושה מחלה הנוכרת בתוספת השלישית או מחלה אחרת כל-שהיא שעליה הוטלו הוראות סעיף 5 בתקנות שהתקנו לפי הפקודה הזאת; "מנהל" פירושו מנהל מחלקת העבודה;

"מעביד" כולל כל חבר בני-אדם, מאוגד או בלתי מאוגד, ובא-כוחו האישי החוקי של מעביד שמת, ומקום ששירותי עובד הושאלו או הושכרו באופן זמני לאדם אחר ע"י האדם שאתו התקשר העובד בחוזה של שירות או שוליאות, יהיו רואים את המעביד הראשון, לצרכי פקודה זו, כאילו הוא ממשיך להיות מעבידו של העובד, בשעה שהוא עובד למען אותו אדם אחר, לגבי אדם, שהוא חבר באגודה שיתופית רשומה ועוסק בעבודה המבוצעת ע"י אותה אגודה שיתופית, יהיו רואים, לצרכי פקודה זו, את האגודה השיתופית כאילו היא המעביד, למרות מה שאדם זה מקבל את גמולו, כולו או מקצתו, בחלקים ברווחים או בהשתכרויות-ברוטו של האגודה השיתופית; "מקרה מסוכן" פירושו מקרה כל-שהוא ממין מקרים שעליהם הורחבו הוראות סעיף 3 בכללים שהתקנו לפי הפקודה הזאת;

"עובד" פירושו, אדם כל-שהוא שהתקשר עם מעביד בחוזה של שירות או שוליאות או העובד לפי חוזה זה, בין בעבודת-כפיים ובין בעבודת פקידות או באופן אחר, ובין שהחוזה הוא מפורש ובין שהוא דבר הלמד מעניינו, בין שהוא בעל-פה ובין שהוא בכתב; וכולל אדם, שהוא חבר באגודה שיתופית רשומה ועוסק בעבודה המבוצעת ע"י אותה אגודה שיתופית, אף-על-פי שאותו אדם מקבל את גמולו, כולו או מקצתו, בחלקים ברווחים או בהשתכרויות-ברוטו של האגודה השיתופית, אולם המונח אינו כולל -

- (א) עובד-חוק;
 - (ב) אדם שטיב עבודתו עראי, והוא מועבד שלא לצרכי מלאכתו או עסקו של המעביד, או
 - (ג) משרת-בית, העובד בבית פרטי;
- "עובד-חוק" פירושו אדם שלו נמסרים מצרכים או חמרים לשם עיבודם, ניקויים, רחיצתם, שינויים, קישוטם, גמר מלאכתם או תיקונם, או לשם התאמתם למכירה בביתו, הוא או במקום אחר שלא בפיקוחו או הנתלתו של האדם שמסר את החמרים או המצרכים.

3-(1) מקום שאירעה תאונה כל-שהיא שמקורה בעבודתו של עובד כל-שהוא, ובמשך אותה עבודה, והיא -

- (א) גורמת ליציאת נשמתו של אותו עובד; או
- (ב) עושה אותו עובד נטול-יכולת - במשך יותר משלושה ימים - מלהשתכר שבה מלא בעבודה שבה תועבד בשעת אותה התאונה, או - אם אותו עובד הוא חבר לאגודה שיתופית רשומה ומועבד על-ידיה ואינו עובד המורת שכר אלא מקבל את גמולו, כולו או מקצתו, בחלקים ברווחים או בהשתכרויות-ברוטו של האגודה השיתופית

— עושה אותו עובד לנטולי יכולת, במשך יותר משלושה ימים, מלבצע את המלאכה שבה היה מועבד בשעת אותה תאונה.

ישלח המעביד מיד לבדוק אשר על הגליל שבו אירעה התאונה — הודעה בכתב על התאונה באותו טופס, ומצידוף אותם פרטים, המובאים בתוספת הראשונה.

(2) מקום שנמסרה הודעה לפי סעיף זה על תאונה כלשהיא שגרמה להינטלי יכולת וגסתיימה, לאחר מסירת הודעה עליה, במותו של האדם שניטל כושר עבודתו, ישלח המעביד הודעה בכתב על מקרה המוות לבדוק אשר על הגליל, שבו אירעה אותה התאונה, מיד לשוועד דבר מקרה המוות למעביד.

(3) כל מעביד החול מלמלא אחרי דרישות סעיף קטן (1) או סעיף קטן (2) יאשם בעבירה על הפקודה הזאת.

(4) מקום שאירעה תאונה כלשהיא שעליה חל סעיף זה לעובד, ששירותו הרשאל או הושכר אותה שעה באופן זמני על ידי המעביד לאדם אחר, יאשם אותו אדם אחר בעבירה על פקודה זו, אם חדל מלתודיע מיד למעביד את דבר התאונה.

4. אם סבד הנציב העליון כי — מחמת הסיכון של חבלת-גוף רצינית לעובדים — רצוי שתימסר הודעה לפי סעיף 3 בכל מקרה ומקרה של מין מיוחד כלשהוא של התפוצצות, שריפה, תמטת בניינים, תאונות למכותות או למיסדה, או מקרים אחרים, במקומות עבודתם של עובדים, רשאי הוא להרחיב — בכללים שהותקנו לפי פקודה זו — את הוראות הסעיף הזה על כל מין כזה של מקרים. בין שגרמו למות או להינטלי יכולת ובין שלא גרמו, רשאי הוא, בכל כללים כאלה, להחיר שההודעה הדרושה בדבר מקרה כלשהוא שבו נוגעים הכללים, תישלח לא מיד, אלא במשך הזמן שיוגבל בכללים.

כוח להרחיב את הוראות בדבר תודעת תאונות על מקרים מסוכנים.

5—(1) כל רופא מוסמך המטפל בחולה או הנקרא לבקר חולה שהוא מאמין בו כי הוא סובל ממחלת משליח כלשהיא, שחלה בה במשך עבודתו כעובד, ישלח מיד — אם לא נשלחה הודעה כזאת לפניו — הודעה לפי הכתובת, לבדוק העבודה הראשי, מחלקת עבודה, ירושלים, שתפרש את שמו ואת כתובת הדואר המלאה של החולה ואת המחלה שלדעת הרופא הזה סובל ממנה החולה, ואת השם והכתובת של המקום, שבו הוא עובד או עבד לאחרונה, ושל המעביד או שהעבידו לאחרונה.

מסירת הודעה על מחלות משליח-יד.

(2) חדל רופא מוסמך כלשהוא מלשלוח הודעה כלשהיא בהתאם לדרישות הסעיף הזה, יאשם בעבירה על הפקודה הזאת.

(3) כל מעביד המאמין או חושד, או שיש לו סיבות מסתברות להאמין או לחשוד, כי בקרב העובדים, שהוא מעבידם, קרה מקרה של מחלת משליח יד, ישלח מיד לבדוק אשר על הגליל, ולרופא הממשלתי של מחלקת הבריאות אשר על הנפה, ששם נמצא מקום עבודתם של עובדים אלה, הודעה בכתב על מקרה זה, בטופס המובא בתוספת השנייה ובצידוף הפרטים המפורטים בה, והוראות הפקודה הזאת בדבר הודעת תאונות החולנה על כל מקרה כזה, באותו אופן שהן חלות על תאונה כלשהיא הנוכרת באותן הוראות.

(4) הנציב העליון רשאי להטיל — בכללים שיוותקנו לפי הפקודה הזאת — את הוראות הסעיף הזה על מחלה כלשהיא, מלבד אלה הנזכרות בתוספת השלישית, בגין כל המקומות שבהם מועבדים עובדים או ביחס למין או סוג כלשהם של מקומות כאלה.

חקירה במקרה-מוות טחמת תאונה או מחלת משליח-יד.

6.(1) מקום שחוקר סיבות מות עורך חקירה בדבר גופתו של אדם כלשהוא שמותו יכול היה להיגרם על ידי תאונה או מחלה כלשהו, שלפי הפקודה הזאת דרוש למסור הודעה עליה, ידחה החוקר את החקירה, אלא אם כן יהיה נוכח בודק או איזה אדם אחר בשם המנהל — כדי לעקוב אחרי מהלך החקירה, וישלח לבדוק אשר על הגליל, שבו מתקיימת החקירה, לפחות ארבעה ימים לפני עריכת החקירה שדוחתה, הודעה בכתב על הזמן המקום שבהם תיערך החקירה שדוחתה:

בתנאי כי לפני הדיחוי יהיה חוקר סיבות המוות רשאי לגבות עדות לשם קביעת זהותה של הגופה ויהיה רשאי לצוות לקברה.

(2) בכל חקירה כאמור לעיל יהיו בנייהאדם הבאים, דהיינו —

(א) בודק כלשהוא;

(ב) קרוב כלשהוא של האדם, שבדבר מותו נערכת החקירה;

(ג) המעביד שבשירותו אירעה התאונה או המחלה;

(ד) אדם כלשהוא שנתמנה בכתב על-ידי רוב העובדים המועבדים במקום עבודתו של המנוח;

(ה) אדם כלשהוא שנתמנה בכתב על-ידי ארגון-עובדים כלשהוא או התאגדות אחרת של בני-אדם שעמם (ע"ן חרוקה; מ"ט דגושה וקמוצה) נמנה המנוח בזמן מותו או שעמם נמנה עובד כלשהוא המועבד במקום העבודה הנ"ל;

(ו) התאגדות מעבידים כלשהיא שהמעביד הנ"ל חבר בה, זכאים - מתוך כפיפות לסמכותו של חוקר סיבות המוות לבלי להתיר שאלה כלשהיא אשר הוא סבור בה שאיננה לעניין, או שמבחינה אחרת אינה שאלה נראות - לחקור עד כלשהוא, בין בעצמם ובין על-ידי עורך-דין או סוכן;

(3) מקום שבכל חקירה כזאת שאין בודק נוכח בה, נמסרת עדות על רשלנות כלשהיא כרשלנות שגרמה או סייעה לתאונה או למחלה, או על פגם כלשהוא במקום-העבודה או מסביב לו, הנראה לחוקר סיבות המוות כדורש תקונה, ישלח חוקר סיבות המוות לבדוק אשר-על הגליל שבו נערכה החקירה, הודעה בכתב על הרשלנות או הפגם.

(4) הוראות סעיף זה באות להוסיף על הוראות פקודת חוקרי סיבות המוות, ולא לגרוע מהן.

פרק ב"ו

7-(1) המנהל רשאי, במקום שסבור הוא כי מן הרצוי לעשות כן, להורות שתיערך חקירה פורמאלית בכל תאונה, שמקורה בעבודתו של עובד כלשהוא ואירעה בהמשך אותה עבודה, או במקרה של מחלת משלח-יד, שחלה בה, או שהושגים שמא חלה בה, עובד כלשהוא בהמשך עבודתו, ועל סיבותיהן ומסיבותיהן, וההוראות הבאות תהיה נודעת להן נפקות לגבי כל חקירה כזאת: -

כוחו של מנהל להורות חקירה פורמאלית של תאונות ומסרי מחלות משלח-יד.

(א) המנהל רשאי למנות אדם מוסמך לערוך את החקירה, וכן רשאי הוא למנות אדם כלשהוא בעל ידיעה משפטית או מיוחדת כי ישמש יושב-מומחה בעריכת החקירה;

(ב) האדם, או בני-האדם שנתמנו כן (הקרויים להלן בסעיף זה "בית-המשפט") יערכו את החקירה בפומבי, באותו אופן ובהתאם לאותם תנאים שבית-המשפט יחשוב אותם ליעילים ביותר כדי לקבוע סיבותיהן ומסיבותיהן של התאונה או מקרה מחלת משלח-יד, וכדי לאפשר לבית-המשפט לערוך את הדין-והחשבון הנזכר בסעיף הזה;

(ג) לצרכי החקירה יהיה כוחו של בית-המשפט יפה ככוחותיו של בית-משפט שלום, כשהוא משתמש בשיפוט פלילי, ונוסף על כך יהיה כוחו יפה -

(1) להיכנס ולבדוק כל מקום או בניין, שהכניסה אליהם או בדיקתם נראות לבית-המשפט נחוצות לצרכים הנ"ל;

(11) לדרוש - בהזמנות של בית-המשפט שתתייגה התומות בידי בית-המשפט - כי יתייצבו בפניו כל אותם בני-אדם שימצא לנכון לקראם לביא לפניו ולחקרם לתכליות הנ"ל, ולדרוש תשובות או דינים וחשבונות על אותן שאלות וחקירות שימצא לנכון לערוך;

(111) לדרוש הרצויה כל פנקסים, ניירות ותעודות, שהוא מוצא אותם לחשובים לתכליות הנ"ל;

(IV) להשביע ולדרוש מכל אדם שנחקר לערוך ולחתום הצהרה על אמתות הרצאת הדברים שאמר אותם בשעת החקרו;

(ד) לבני-אדם המתייצבים כעדים בפני בית-המשפט יינתנו אותם שכר-בטלה, הוצאות נסיעה ודמים, שהיו ניתנים - לפי תקנות העדים (שכר בטלה) - לעדים המתייצבים בפני בית-משפט כלשהוא לפי דרישת הממשלה כדי למסור עדות במשאו-ומתן פלילי כלשהוא; ובמקרה של חילוקי-דעות בדבר הסכום שיינתן, יעביר בית-המשפט את המחלוקת לרשם הראשי של בית-המשפט העליון, ולפי בקשה התומה בידי בית-המשפט יבדל הלה ויקיים את הסכום הניאות של אותם שכר-בטלה, הוצאות נסיעה ודמים;

(ה) בית-המשפט יערוך דין-והשבון למנהל, שבו יציין את סיבותיהן ומסיבותיהן של התאונה או של מקרה מחלת משלח-יד, ויוסיף כל הערות שבית-המשפט ימצא לנכון להעריך;

חוקי פלשתינה (א"י), ע' 2531.

(1) בית-המשפט רשאי לדרוש, כי ההוצאות, שהוצאו בזמנה ולשמה של חקירת שנערכה לפי סעיף זה (לרבות גמול לבני-אדם כלשהם שנתמנו לפעול כיושבים-מומחים), ישלמן — כולן או מקצתן — אדם כלשהוא, שהזמן להתייצב בפניו, ושהוא נראה לבית-המשפט בגלל כל פעל או חדלון-מעשה מצדו או מצד כל משמש או סוכן שלו — אחראי, כדי דרגה כלשהיא, לתאונה או למקרה מחלת משלהידי, אולם כל אותן הוצאות, שלא נדרש לשלמן כך, יהיו רואים אותן כחלק מהוצאותי של המנהל בהגשמת הפקודה הזאת;

(2) כל אדם החדל — בלא צידוק מספיק (ועליו תחול חובת ההוכחה), לאחר שקיבל את שכר-הבטלה, הוצאות הנסיעה והדמיים (אם יש כאלה) שהוא זכאי להם — מלמלא אחר כל הזמנה או שאילה (אליף חרוקה) של בית-המשפט, או מונע או מעכב את בית-המשפט בביצוע תפקידו, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין — לקנס של עשרה פונטים או למאסר של חודש או לאותם שני עונשים כאחד, ובמקרה של חדלון-מעשה מלמלא אחר שאילה לערוך דין-וחשבון כלשהוא או לתראות תעודה כלשהיא — אם נמשך חדלון-המעשה, שעליו נתחייב אדם בדינו באופן הנ"ל, לאחר החיוב בדין — יאשם בעבירה נוספת, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין — לקנס של עשרה פונטים על כל יום שבו נמשך חדלון-המעשה כנ"ל.

(2) המנהל רשאי לגרום לפרסום הדין-וחשבון של בית-המשפט ברבים, באותו זמן ובאותו אופן שימצאם נכונים.

8.— (1) אדם כלשהוא האשם בעבירה על הפקודה הזאת או על כללים כלשהם שהותקנו לפיה, יהיה צפוי — משיתחייב בדין — לקנס של עשרים פונט או למאסר של שלושה חודשים או לאותם שני עונשים כאחד.

(2) מקום שהוכח כי עבירה על פקודה זו או על כללים כלשהם שהותקנו לפיה, שעברה אותה חברה, אגודה שיתופית או חבר בני-אדם אחר, נעשתה בהסכמתו או סיועו חשאי של מנהל, נשיא, יו"ר, מנהל-עסקים, מזכיר או פקיד אחר כלשהם של החברה, האגודה השיתופית או חבר-בני-האדם האחר, או שרשלנות כלשהיא מצדם של מנהל, נשיא, יו"ר, מנהל-עסקים, מזכיר או פקיד אחר כלשהם של החברה, האגודה השיתופית או חבר בני-האדם האחר הקלה את ביצוע העבירה, יהיו רואים כל אדם כזה, וגם את החברה, האגודה השיתופית או חבר בני-האדם כאשמים בעבירה, והם יהיו צפויים להיות מובאים לדין ולהיענש בהתאם לכך.

9. הנציב העליון רשאי להתקין כללים בדרך-כלל לשם ביצוען של הוראות הפקודה הזאת.

כוחו של הנציב העליון להתקין כללים.

10. מבלי לפגוע בכללות הטלתה של הפקודה הזאת מכרזים בזה כי פקודה זו תחול על תאונות או מחלות משלהידי שתארענה לבני-אדם המועבדים על-ידיה או במרותה של — (א) מחלקה כלשהיא של ממשלת פלשתינה (א"י), שאינם חברי חיל-המשטרה הפלש-תינאית (א"י); או

(ב) מחלקה כלשהיא של ממשלת הוד רוממותו, שאינם —

(1) חברי כוחות הימייה, הצבא או האווירייה של הוד רוממותו; וכן

(11) בני-אדם כאלה או סוג כזה של בני-אדם (פרט לאנשי כוחות הימייה, הצבא או האווירייה של הוד רוממותו), המועבדים על-ידיה או במרותה של מחלקה כלשהיא של ממשלת הוד רוממותו), שיהיה הנציב העליון עשוי לנקבם בזה.

ובמקרים אלה תימסר החרעה, שלפי פקודה זו הייב למסרה המעביד, על-ידי אותו אדם שאותו יורה בכתב ראש המחלקה של ממשלת פלשתינה (א"י), או בא-כוח המחלקה של הוד רוממותו, בפלשתינה (א"י), הכול לפי העניין.

11. מנהל מחלקת העבודה יהיה אחראי להגשמתה של הפקודה הזאת.

הגשמת הפקודה.

התוספת הראשונה.

פקודת תאונות ומחלות משלח-יד (הודעה), 1945.
הודעה, לפי סעיף 3, על תאונה או מקרה מסוכן.

1. שם המעביד.
 2. כתובת המפעל או המקום שבו אירעו התאונה או המקרה המסוכן.
 3. טיב התעשייה או העסק.
 4. הסניף או המחלקה המקום המדוייק שבהם אירעו התאונה או המקרה המסוכן.
 5. פרטים על הנחבל
 - (א) שם משפחה
 - (ב) שמות אחרים
 - (ג) מין
 - (ד) גיל ביום ההולדת האחרון
 - (ה) משלח-יד מדוייק
 (מקום שאפשר, הימנע מהמונח „פועל“)
 6. התאריך והשעה של התאונה או המקרה המסוכן.
 7. שעת שבת התחיל הנחבל לעבוד ביום התאונה.
 8. סיבתם או טיבם של התאונה או המקרה המסוכן

אם נגרמו ע"י מכונה -

 - (א) ציין את שם המכונה ואת החלק שגרם לתאונה.
 - (ב) ציין אם היתה המכונה מזנעת בכוח מיכאני בשעת התאונה.
 9. טיב החבלות, מקומן ומידתן.
 10. אם לא היתה התאונה תאונת-מוות, ציין אם היה הנחבל נטול כושר עבודה במשך יותר משלושה ימים -
 - (א) ולא יכול להשתכר שכר מלא בעבודה שבה עבד בזמן התאונה, או
 - (ב) אם - בהיותו חבר באגודה שיתופית רשומה ומועדד עלייה - לא עבד בשכר, אלא קיבל את גמולו, כולו או מקצתו, בחלק מן הירושים או השקדויות-ברוטו של האגודה השיתופית - לא יכול לבצע את העבודה שבה עבד בזמן התאונה.
 (רשום „כן“ או „לא“, הכול לפי העניין).
- תאריך.....
- חתימת המעביד.....

התוספת השנייה.

פקודת תאונות ומחלות משלח-יד (הודעה), 1945.
הודעה, לפי סעיף 3(3), על מקרה של מחלת-משלח-יד.

- יש לשלוח לבדק אשר-על הגליל ולרופא הממשלתי של מחלקת הבריאות, אשר-על הנפה, שבה נמצא מקום העבודה).
1. שם המעביד.
 2. כתובת מקום העבודה.
 3. כתובת המשרד.
 4. טיב התעשייה או העסק.
- מפעל
- (אם העבודה במקום-העבודה היא זמנית בלבד)

- 5. טיב מחלת משלח-היד
- 6. (א) שם משפחה
- 7. (ב) שמות אחרים
- 7. כתובת (קבועה)
- 8. כתובת זמנית (לכשישנה)
- 9. מין, וגיל ביום ההולדת האחרון
- 10. משלח-היד המדוייק (מקום שאפשר, הימנע מהמונח "פועל")

אדם שנפגע

תאריך:

חתימת המעביד

התוספת השלישית.

אמינות (אסבסטוסיס).

גזלת.

הלקת צור.

הרעלת אנילין.

הרעלת בנוזין כרונית.

הרעלת זרחן.

הרעלת זרניך.

הרעלת כספית

הרעלת מנגן.

הרעלת עופרת.

הרעלת פחמן דו-גופרית.

זתכייבות אפיתליומאטית הבאה מחמת עטרן, זפת, כופר, שמן מינראלי או פאראפיין או תרכובת, מוצר או שיר כל-שהם של כל חומר מן החמרים האלה.

זתכייבות כרומית, דהיינו הזתכייבות הבאה מחמת חומצה-כרומית או דרכרומת האשלגן, הנתרן או האמון או תכשיר כל-שהוא של חמרים אלה.

זתבת של הרעלה דהיינו, זתבת הבאה מחמת סטראכלוריתן או חמרים חנקניים או אמידיים הבאים מבנוזין או מחומר מדעיל אחר.

זרנית (סיליקוסיס).

גורט

נציב עליון.

1 במאי 1945.